

til Genstand derfor. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), som nylig talte og oplæste Udtalelser fra England, at jeg saa godt kan forstaa, at den Mand, han der citerede, er bleven meget forbitret og meget misstemt over for Pryglestraffen. Naar vi høre, hvordan den der bliver praktiseret, hvordan man pisker paa Gaden, pisker hjemme og pisker i Fængslerne, hvordan overhovedet Pryglestraffen der bliver praktiseret, tror jeg, at vi alle sammen vilde blive indignerede og ikke finde os deri. Netop derfor gøre vi her et Skridt hen i den Retning, idet vi sige: væk med Pryglene, der, hvor de virkelig gøre Skade, ere til Ødelæggelse og Fordærvelse. Lad os bruge dem til Forsøg over for dem, over for hvem andre Straffe have vist sig ikke at være tilstrækkelige. Lad os være saa langmodige og sindige, at vi sige, at de ikke maa komme til Udførelse, før der er givet grundig Advarsel og Paamindelse om at holde sig for sig selv og lade deres Medmennesker gaa i Fred; først efter gentagende Forseelser skulle de have den Straf, som de have øvet mod deres Medmennesker. Derfor er det foreliggende Forslag ogsaa et stort Fremskridt, idet disse mange unge Mennesker, som vi kende, der have maattet tage mod Dom og ere blevne straffede, og som maaske derved ere blevne bragte til at fortsætte paa Forbryderbanen, kunne blive fri. Den ærede Ordfører udtalte forleden Dag, at det var ca. 800 unge Mennesker, der vilde faa Gavn af disse betingede Straffedomme, der er Tale om at indføre her ved dette Lovforslag. Hvor stor Betydning tror man ikke, at det vil have, om det lykkes at gennemføre dette Forslag, der aabner Udsigt til, at man kan sige til flere Hundrede unge Mennesker, som nu faa Lovens Forbryderstempel paa sig: Den Forseelse, I have begaaet, skal være Jer tilgivet, blot I saa vil tage Jer i Vare, saa I ikke kommer i Konflikt med Straffeloven, ikke mere forser Jer. Det er ogsaa oplyst, at der er aarlig endnu flere Hundreder af unge Mennesker, som blive straffede med Prygl her. Det er altsaa for deres Vedkommende, vi ville afskaffe Pryglene, for saa vidt det da ikke er for Volds handlinger. Men viser det sig, at der er unge Mennesker under 18 Aar, som gentagende uden Spor af Grund eller Aarsag overfalder eller mishandler fredelige Mennesker, saa ere de trods deres Ungdom dog i den Grad i Bund og Grund fordærvede, at vi ogsaa over for dem maa gribe til stramme og strikse Midler.

Men derom kunne vi nok blive enige, at det kun er et forholdsviis lille Antal, der vil falde ind under Prygleloven her. Vi have jo heldigvis ikke saa mange Bøller her i Landet, at det vil blive i hundredevis om Aaret. Den ærede Ordfører har talt om 30—40. Jeg har ikke nogen Ide om, hvorvidt det passer eller ikke, men vi vide, at Pryglene ville blive indskrænket ganske betydeligt, hvis vi vedtage det foreliggende Lovforslag. Og saa maa man huske paa, at det er kun et Forsøg, vi gøre for disse 5—6 Aar, et Forsøg paa, om det ikke skulde være muligt ad denne Vej at sætte en Grænse for disse Volds handlinger, at sætte en Skræk i de Folk, som have Lyst til at mishandle deres Medmennesker uden Spor af Grund. Jeg synes ikke, man kan have Spor af Medlidenhed med disse Mennesker, enten de saa er unge eller gamle. Der er blevet talt om det forfærdelige, der var i, at en ældre Mand skulde have Prygl. Ja, det er ogsaa forfærdeligt at tænke sig, men det er endnu mere forfærdeligt at tænke sig, at ældre Mænd kunne være i den Grad ødelagte og fordærvede, at de gentagende kunne finde paa at mishandle deres Medmennesker uden Spor af Grund. Det er endnu mere forfærdeligt, og derfor synes jeg ikke, man skulde tale saa meget om den Ulykke og det saarende, der er i, at saadan en stakkels gammel Mand skal have Prygl. Nej, han er ikke en stakkels gammel Mand i den Forstand, han er snarere et Udyr, som gentagende mishandler sine Medmennesker, og først efter gentagne Mishandlinger er det, vi sige, at han kan faa noget af den Straf tilbage, som han har udøvet over for sine Medmennesker.

Derfor vil jeg anbefale, at vi gøre dette Forsøg, at vi se at faa gjort noget virkelig virksomt i Retning af at indskrænke det Bølleuæsen, som vitterligt hersker blandt os, selv om der ikke er Bøller i tusindvis. Jeg vil derfor sige de ærede Forslagsstillere Tak for det meget Gode, de have nedlagt i det foreliggende Forslag, og jeg vil takke den højtærede Justitsminister, fordi han har givet sin Tilslutning dertil. Jeg haaber, at det maa lykkes os at faa en god Lov ud af det foreliggende Forslag.

N. C. Jensen: Det kan kun glæde mig at have lagt Mærke til, at den Fanatisme, hvormed Debatten om dette Lovforslag blev indledet, har sagtnet sig, saa at man nu begynder at drøfte dette Forhold roligt og til en vis Grad sagligt, thi